

Egyenlők és egyenlőbbek az Oroszlán utca környékén

Szinte senki nem tartja be a KRESZ-t

Szegeden, az Oroszlán utcában és környékén a helyzet már tragikomikusnak mondható: jószívről senki nem tartja be a KRESZ-t.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Csütörtök délután. Két egyenruhás rendőrjárőr sétál az Oroszlán utcában az Oskola utca felől a Klauzál tér felé. Elhaladnak egy ott parkoló személygépkocsi és egy mikrobusz mellett, de nem törődnek azzal, hogy a két jármű a megállni tilos tábla ellenére, ráadásul behajtási engedély nélkül várakozik. Szemmel láthatóan azon sem lepődnek meg, hogy egy pillanatra megállásra kényszerítik őket egy, az egyirányú Nádor utcából, a forgalommal szemben kihajtó Toyota Corolla. És azzal sem foglalkoznak, hogy a Nádor utcában tucatnyi személygépkocsi várakozik, s csak egyetlenegynek van behajtási engedélye, az is a forgalommal szemben áll.

Alig tűnik el a két rendőr, két közterület-felügyelő bukkan fel. Reakciójuk mindenben megegyezik a rendőrökével: ők sem törődnek a Deák Ferenc, az Oroszlán és a Nádor utcába engedély nélkül behajtó, tiltott helyen várakozó járművekkel.

A környékbeli üzletek tulajdonosai azt mondják, hiába szerelték fel az Oroszlán utcában – a Deák Ferenc utca és a Bajza utca sarkán – oszlopokat, amelyek közül az egyik csak az engedéllyel rendelkezőknek „süllyed” el és teszi szabaddá az utat, semmi nem változott. A járművezetők többsége minden további nélkül behajt, gyakran az egyirányú forgalommal szemben, a rendőrök és a közterület-felügyelők pedig van, akit megbüntetnek, van, akit nem.

Péntek délután. Most egy rendőrautó áll az Oroszlán utcában, az utazási iroda előtt, két parkoló

személygépkocsi mögött. Mintegy tízperces várakozás után felbukkan egy rendőr, bepattan az autóból, beindítja a motort, kikerüli a két szabálytalanul várakozó autót, a Nádor utcánál megfordul és elhajt.

– Megvan a véleményem az egésztől, láthatóan vannak egyenlők és egyenlőbbek, de még nem akarom a nyilvánosságot keresni. Járom a saját utam, ha semmi nem változik, akkor ombudsmanhoz fordulok – mondja egy Deák Ferenc utcai üzlet vezetője.

A sarki Rózsavölgyi díszállatkereskedés tulajdonosa, Rózsavölgyi György nem tartja magában a véleményét. Azt elismeri, a körzet önkormányzati képviselőjét a jó szándék vezethette, amikor „kijárta”, hogy oszlopokkal akadályozzák meg és engedélyhez kössék a behajtást és a várakozást. Bár szerinte elég lenne az Oskola utca felől, az Oroszlán utca elejére kitenni egy táblát, ami csak az engedéllyel rendelkezőknek tenné lehetővé a behajtást, a várakozást pedig meg kellene tiltani a díszburkolaton.

– Azok kaptak behajtási engedélyt, akiknek arra semmi szükségük nincs, ugyanis megállhatnának a környékbeli parkolóban, nem kellene az irodájuk mellett. Az itteni boltok tulajdonosainak többsége – velük ellentétben – még áruszállításkor sem hajthat be, a nehéz zsákokat, dobozokat mindenki kézben cipeli – mondja a díszállatkereskedő. – Amíg az egyértelmű KRESZ-táblák ellenére nem lesz következetes fellépés az engedély nélkül behajtó, ráadásul tilosban várakozó járművek vezetői ellen, addig semmi nem fog megváltozni. Arról is körültekintőbben kellene dönteni, hogy kik kapjanak áruszállításra behajtási engedélyt, nem szabadna üzletek és üzletek között szelektálni – teszi hozzá Rózsavölgyi György.

A lakók nem akarnak zajvédő fal árnyékában élni

Ha kell, torlaszokat is emelnek

„Tiltakozunk a Bertalan híd lábánál épülő út ellen!” – olvasható azon a szórólapon, amelyet a szegedi Római körüti lakásokba dobott be „Egy lakó” aláírással egy ismeretlen. A híd lábánál élők, ha kell, torlaszokat is emelnek a munkagépek előtt, hogy megakadályozzák a beruházást. Pásztai Ágnes önkormányzati képviselő lakossági fórumot hív össze az ügyben.

Az önkormányzat eladja a másfél éve üresen álló Árboc utcai alkotóházat, amelynek a sarki részét már bontják az útszélesítés miatt. Június elején beszámoltunk a lapunkban arról, hogy a hosszú távú városrendezési tervek szerint az Árboc utca kiszélesítésével és továbbépítésével kapcsolatos létesítmények majd a négysávos Felső Tisza-part és a Római körút–Szilléri sugárúti csomópont között. Az új út közvetlenül a hídfeljáróhoz simulva vezetne, majd az Árboc utcán futna. Felvetődött: a beruházás megvalósítása azért sem egyszerű, mert a Római körüti lakóházak elé zajvédő falat kellene építeni. Az új úttal terheltebbnek olyan szűk, kis utcákat, mint a Háló és a Hajós. Jelenleg ezeken az utcákon keresztül van kapcsolat a Bertalan híd és a Felső Tisza-part között.

– Az útépités több száz felsővárosit érint. Tiltakozunk az ellen, hogy a Bertalan híd lábánál új utat tárjanak fel – mondta a Római körüti lakó Tóth Tihamér.

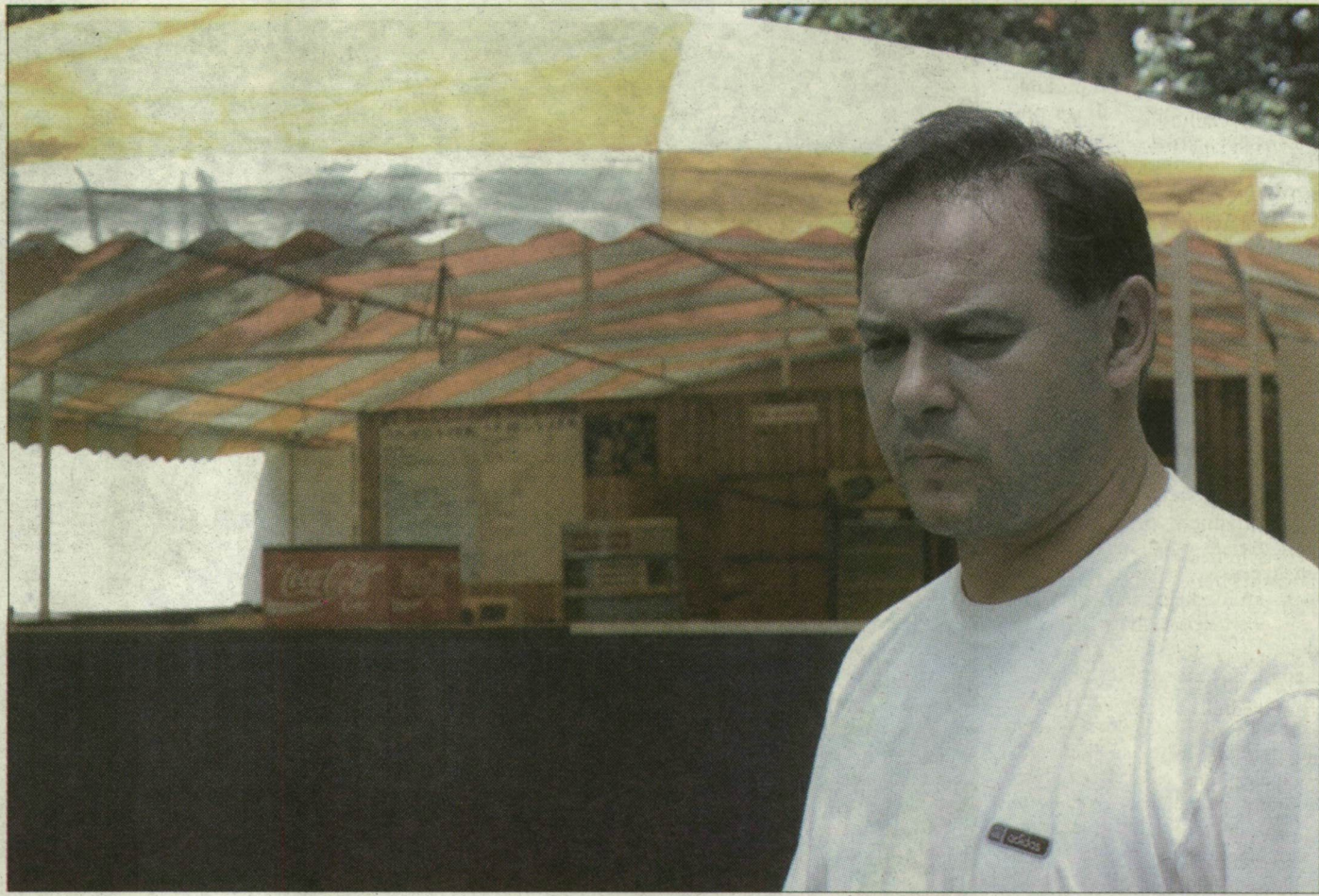
A férfi szerint nem csupán az itt élők komfortérzete, de lakásaik ára is csökkenne a nagy zajvédő fal árnyékában. Tóth Tihamér úgy hallotta egy ismerőstől, hogy már jártak kinn a területen szakemberek, akik mindenféle méréseket végeztek. Sokan vagyunk olyanok – hangsúlyozta –, akik ellenezzük az építkezést, s ha kell, torlaszokat is emelünk gépkocsikból és kövekből a munkagépek előtt, hogy megakadályozzuk a beruházást.

– Két-három héten belül lakossági fórumot tartok az ügyben, amelyen jelen lesznek a szakértők, a fejlesztési irodavezető és a tervezők is – mondta érdeklődésünkre a terület önkormányzati képviselője. Pásztai Ágnes hangsúlyozta: csak olyan döntés születne, amivel az ott élők nagy többsége egyetért. – Én a tárgyalások híve vagyok, a lakosság megkeresése nélkül nem kezdődhet semmilyen beruházás a híd lábánál – magyarázta a képviselő. Kijelentette: a zöldterületet – amelynek fejlesztésére több millió forintot költött a képviselői alapból – nem engedni csökkenti. A képviselő elmondta, hogy a mérések szerint a zajszint éppen a határon van a Bertalan híd lábánál. Szerinte az új út csak fokozná a zajt. Hogy akkor mi lesz a megoldás? Hogyan terheltebbé tesítik a kis utcákat? Hogyan kötik össze a csomópontot a Felső Tisza-parttal? Ezt találják majd ki a szakemberekkel és lakókkal.

SZ. C. SZ.

A város szabad strandot is akar, az üzemeltető csak büfét nyitna

Se büfé, se strand a Laposon

Főrizs Elek: Minden perc veszteség, ha nem nyithatom ki a büfét

Fotó: Miskolczi Róbert

A Laposon működő büfé üzemeltetője megunt a strandolást. Őt semmi sem kötelezi arra, hogy Szeged város szabad strandját üzemeltesse. Az önkormányzat viszont nem akar újabb terhet venni a nyakába, és legszívesebben a vállalkozóra bízna az egészet. Szezon közepe van, és a Laposon működő borozó még nem kapta meg az engedélyt.

– Zsarol az önkormányzat. A huzavonával ellehetetleníti a borozóm működését – méltatlankodott Főrizs Elek, a szegedi Lapos üzemeltetője. Cégük tavaly már lemondott a közstrand üzemeltetéséről, előtte azonban öt éven át működtették a szegedi Tisza-part Belvárosi híd lábánál a fürdőhelyet, borozóval együtt. A szabad strand működtetése már három éve is kétféle millió forintot emésztett fel, belépőt viszont nem szedhettek. A szakhatósági előírások közben egyre szigorodtak, így a Juralep Bt. tavaly és idén csak a borozó üzemeltetésére kért működési engedélyt az önkormányzattól.

A Tisza partja állami tulajdon, kezelője a vízügy. A Juraleppel még 1998-ban kötöttek bérleti szerződést, amely 2008-ban jár le. A terület bérleti díja néhány száz ezer forint. A

cég nem vállalt kötelezettséget arra, hogy a szabad strandot üzemelteti, sőt a megállapodásban az szerepel, köteles túrni, hogy ott az működhet.

– Az állam, azaz illetékes szerve, a vízügy strandot nem üzemeltethet, és eszköze sincs arra, hogy egy céget erre kényszerítsen – hangsúlyozta Dobi László, az Alsó-Tisza Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság igazgatója. Az önkormányzatnál viszont úgy tartják, a köz érdekében az áll, hogy a Laposon szabad strand üzemeljen. Ám erre a város nem kíván költeni, hiszen akkor az ott működő magánvállalkozó hasznát növelné. Az önkormányzat nem adott ki működési engedélyt a büfére, mondván: fürdőre merült fel igény, ezért üzemeltető hiányában nem indokolt más engedélyek kiadása sem.

– Kezdeményeztük a strand közös működtetését, de az önkormányzat válasza sem méltatót – állítja Főrizs. – Azóta megy a huzavona. Törvényesen április közepéig, vagy hosszabbtájjal május 15-éig kellett volna felosztani a strandszakaszt – magyarázta. – Minden szakhatósági engedélyt beszereztem, mégis újra elutasították. Egyszer a határidő túllépése miatt, majd a „vendéglátóhelyiségből távozó vendégek testi épségének és egész-

ségének védelmé érdekében” utasítottak el. Húzzák az időt, ezzel kényszerítenek, hogy a strandot is vállaljam, pedig megegyezhettünk volna a közös megoldásról. Ráadásul azóta utána néztem: idén kérelem híján nem készült felmérés a tiszai strandok vízminőségéről. Egyébként tavaly sem a Foka, sem a Sárga területén nem volt megfelelő a víz. Szóval, ha kérnék, sem kapnék engedélyt a strandra.

A város vezetése nem ismerte el, hogy hátráltatná a büfé megnyitását. Solymos László alpolgármester szerint a borozó és a strand ügye két külön eljárást igényel, nincs összekötve, külön kezelik. Az idény Főrizséknel azonban augusztus 20-áig tart, most a vállalkozáshoz való jogukban érzik sértve magukat. Anyagi veszteségük óráról órára gyarapszik. Főrizs azt mondja, ombudsmanhoz fordul és pert indít a hivatal ellen.

D. T. – M. B. I.

SZABÁLYOK

■ A folyóparti szabad strand működtetéséhez két vízőr, motorcsónak, bójász és kéthetente víz-minta szükséges. A parton zuhanyzót és vécét kell fenntartani, a part homokfalát pedig biztonságos rézsíval kell alátámasztani.

Mire büszke a szegedi ember?

A Tiszára, a belvárosra, az egyetemre és a szabadtéri játékokra a legbüszkébbek Szegeden a városlakók – derült ki röpközvélemény-kutatásunkból. Az ismert közéleti személyek mellett az utca emberét is megkérdeztük a Szegedhez fűződő viszonyáról.

– Tölem már többször megkérdezték – amikor a fővárosba hívtak játszani és Pesten ajánlottak szerződést, de én mindig nemet mondtam –, hogy miért szeretek a Tisza partján élni. A válasz rendkívül egyszerű: Szeged egy élehető város – mondta érdeklődésünkre Király Levente. A budapesti szü-

letésű Kossuth-díjas színművész hangsúlyozta: arra a legbüszkébb, hogy befogadta őt a város. És ez nem szólam! – tette hozzá. Megjegyezte, úgy érzi, hogy nem csupán szeretik őt az emberek, de ő is nagyon szereti a szegedieket. Így sohasem jutott eszébe, hogy elszerződjön a megyeszékhelyről. – Büszke vagyok a Tiszára, ahol fiatalabb koromban nagyon sokat motorcsónakáztam a barátaimmal, akikkel természetesen az úszóházakat is gyakran meglátogattuk. De nagyon büszke vagyok a színházra is, ahol játszom – mondta Király Levente.

Szabó Gábor, a Szegedi Tudományegyetem rektora szerint is óriási dolog, ha valakit be-

fogad Szeged. Az egyetem első embere úgy érzi, hogy őt befogadta a város. – Szeged közéletébe bekerülni rangot jelent. Én ennek a városnak köszönhetem a szakmai karrieremet – hangsúlyozta a karcagi származású rektor. Hozzátette: szerinte Európában nincs még egy ilyen gyönyörű fekvésű folyóparti város, mint Szeged. Szabó Gábor az egyetemre, az itt alkotó tudósokra és a tehetséges hallgatókra a legbüszkébb. Imádja és büszke a Tiszára is, amelybenfiatalként rengeteget fürdött.

– Hogy mire vagyok a legbüszkébb Szegeden? Röviden-tömören: az egész városra, hiszen ez az otthonom – nyilatkozta Lukács János. A megyei rendőrfőkapitány rendkívül büszke a város középiskoláira és az egyetemre, valamint a szabadtéri játékokra és a kézilabdacsapatra. Utóbbival kapcsolatosan megjegyezte: nagyon bízik abban, hogy jövőre megnyeri a bajnokságot a csapat.

– Tudja, én az unokáimmal egész nyáron a strandra járok, és büszke vagyok arra, hogy Szeged igazi fürdőváros, amelynek ráadásul gyönyörű a folyója – mondta Tóth Pálné. A szegedi nyugdíjas elmondta, azért szereti Szegedet, mert tiszta és csendes város, ahol nyugodtan és szép környezetben lehet élni. – Nagykokat lehet sétálni a felújított belvárosban. Büszke vagyok a korzóra és a szabadtérire is – hangsúlyozta Tóth Pálné. Baracsi Imre a város nagy, virágos, rendezett tereire és a belvárosra a legbüszkébb. – Él a város! Minden szeptemberben érzem az olaszos lüktetést és a mediterrán pezsgést. Büszke vagyok, hogy ebben a városban élhetek – hangsúlyozta a fiatal férfi.

Tóth Pálné unokáival együtt imádja a vizet

Fotó: Gyenes Kálmán

SZABÓ C. SZILÁRD